

PROLOG

Grand Tour je bila med mladimi Evropejci
več stoletij zelo priljubljena dejavnost.

To izobraževalno potovanje plemstva
sicer temelji na zanimanju

za grško in latinsko humanistiko,
a odseva osvajalski duh 19. stoletja.

Vodi po poteh arheologov
in izkristalizira hrepenenje po antiki.

Skupina popotnikov na poti Grand Tour
vstopi v vidno polje.

16. marec 1863.

Dolg in naporen dan.

Prispeli smo davi.

Kosili smo na plaži.

Pust piščanec
in stalnica poti: kuhana jajca.

Vso noč je deževalo.

V snu sem čutil
trk vode ob neomajno skalo.

Dan je skoraj poleten.

Nadaljujemo pot.

Sonce,

jasno obzorje,
vonj po svobodi.

Zaprem oči.

Vdihnem.

Kakšna pokrajina!

Lepa, strašna in stroga hkrati.

Prvič začutim,
da sem na potovanju.

Čutimo,
da smo v oddaljeni deželi.

Izgubljeni smo,
a hkrati združeni

z našimi namišljenimi sopotniki:

Vergilijem,
Poussinom, Lamartinom.

Spremljajo nas.

Kažejo nam pot.

To je naše
najbolj duhovno potovanje.

Ko je to edinstveno čustvo
popustilo,

smo sedli k počitku.

Odločali smo se,
kako bi nadaljevali pot.

Dolgo smo hodili vzdolž obale.

Pa vendar se mi zdi,
da vedno pristanemo na istem mestu.

To nikakor ne načinja moje vere.
Krajina nam nakazuje, da napredujemo.

Tudi pot, po kateri hodimo, se sklada
z navedbo na starodavnih zemljevidih.

Pojdimo.

Nadaljevati moramo.

Nismo več daleč.

Tako blizu še nismo bili.

Hodimo.

Noge se nam ugrezajo
v moker pesek.

Potujemo.

Počasi napredujemo
v smeri lepote,

vzvišenega,

v smeri tistega,
kar ne obstaja več.

Modrina neba ostri naše čute.

Sol.

Timijan.

Oster vonj razpadajočega trupla.

Obide nas omotica.

Imamo občutek, da smo v sanjah.

Zdi se nam, da onkraj krste
slišimo bridke krike.

Kot bi množica kričala:
"Benvenuti!"

Za kom žalujejo?

Komu govorijo?

Padlim med Orlovo vstajo?

Nepokopanim truplom
Nestorjevih bratov?

Zapremo oči,
nato pa nadaljujemo.

Jutri

bomo v Arkadiji.

To je vse! Končali smo!
Prosim, odidete.

Tu nimate kaj iskati.
Predstave je konec.

Gremo.

Truplo neznanega moškega.

Fizično je popolnoma razvito.

Višina: 185 centimetrov.

Teža: 80 kilogramov.

Zunanja telesna temperatura:
30,3 stopinje Celzija.

Truplo smo našli danes,
ob 7. uri zjutraj.

Žrtev je bila gola.

Ni imela modric ali vidnih ran.

Med obdukcijo smo vzeli
vzorke krvi, las in nohtov,

da bi izvedli toksikološke
in genetske preiskave.

Natančen vzrok in čas smrti
bomo določili, ko dobimo rezultate.

Vse možnosti ostajajo odprte.
-Fotografije?

Ko je bilo
forenzično poročilo končano,

smo z nelagodjem
obstali ob truplu.

Kdo je to?

Kako je prišel sem?

Potem smo se vrnili na plažo.

Dolgo smo hodili vzdolž obale.

Iskali smo

morebitne dodatne sledi
ali dokaze.

Nič.

Nobenih dokazov.

Nobenih sledi.

Nič, kar bi razkrilo identiteto.

Naj prvi vstopi, prosim.

Kako vam je ime?
-Katerina Giannouli.

Naslednji. Kako vam je ime?
-Philippos Margaritis.

Ne poznam ga.

Naslednji.

Šli so mimo.
Stali so in gledali.

Obstali so pred zrcalom.

Nihče ni nikogar prepoznal.

Samo ena oseba,

ne vem katera,

je zaprla oči in rekla:

"Nič.

Ničesar ne vidim

razen ograjenega prostora,

zamegljenega ogledala

in dežele, polne ruševin."

V reševalno vozilo!

Naložite ga v reševalno vozilo.

Pozno je. Končali smo.

Prevedla Tita Cvetković